

QUE VOLEN
AQUESTA GENT?

A. Bonet

MARIA DEL MAR BONET

**maria del mar
bonet**

Què volen aquesta gent?

De matinada han trucat,
són al replà de l'escala.
La mare quan surt a obrir
porta la bata posada.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

«El seu fill, que no és aquí»
«N'és adormit a la cambra.
Què li volen al meu fill.»
El fill mig es desvetllava.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

La mare ben poc en sap
de totes les esperances
del seu fill estudiant,
que ben compromès n'estava.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

De matinada han trucat
—la llei una hora assenyala—
Ara l'estudiant ja és mort,
és mort d'un truc a trenc d'alba.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

Dies ha que parla poc
i cada nit s'agitava,
li venia un tremolor
tement un truc a trenc d'alba.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

Encara no ben despert
ja sent viva la trucada
i es llença pel finestral
a l'asfalt, d'una volada.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

Els que truquen resten quiets,
menys un d'ells, potser el qui mana,
que s'inclina al finestral.
Darrera xiscla la mare.
«Què volen aquesta gent
que truquen de matinada?»

Lletra: **Lluís Serrahima**
Música: **Maria del Mar Bonet**

El Majoral

Majoral, vell Majoral,
per gener va fer nevada
i per abril va pedregar:
hem tingut molt mala anyada.

Majoral, dexeu-m'hi anar
a collir a sa llaurada,
jo no hi vaig pel paraier
ni pel parei
ni s'arada.
Jo hi vaig per un jornalier
que em té sa vida guanyada.
Majoral, vós no em pagau
ni un sou per sa diada,
jo treball per un jornalier,
No vull ser tan mal pagada.

Majoral avui no heu pensat
en pagar-me sa diada,
però pensau-hi demà,
que si no passarem gana.
Majoral, vos sou ben l'amo
des canyà i de sa secada,
però no ho sereu mai
de sa meva quarterada.
Majoral, vell Majoral,
els joves han fuit de casa,
han anat cap a ciutat.
Sa terra ja no els agrada.

Lletra i música:
Maria del Mar Bonet

La cançó "El Majoral" és acompanyada per Sergio Mosca que toca l'«SCACCIA-PENSIERI»
o «ALLUNYA PREOCUPACIONS», anomenat en anglès «MOUTH HARP» (ARPA DE BOCA)
i que és un instrument popular aparegut abans de Jesucrist i usat principalment pels pastors
da Sardenya i valoritzat posteriorment a gairebé tots els països d'Europa

Me n'aniré de casa Cançó del bon amor

(2.ª Cançó de la Casa blanca)

Me n'aniré de casa,
me n'aniré des camp,
ses olives grises
endarrera quedaran.

Me n'aniré de casa
per es camí des vent,
potser trobaré tempesta,
tal vegada molt mal temps.

Es meu amic en Pere
i es meu germà més gran
fa temps que se n'anaren
i ja no tornaràn.

Si jo li dic a mu mare
que també me'n vull anar
mu mare sempre plora
i jo ja no puc plorar.

Me n'aniré de casa
per es camí des vent,
potser trobaré tempesta,
tal vegada molt mal temps.

Me n'aniré de casa
me n'aniré des camp,
ses oliveres grises
endarrera quedaran.

Lletra i música:
Maria del Mar Bonet

Sa lluna encara no és posta
Si alç es cap la veuré
jo cant as mig des carrer
bon amor davant ca vostra.
Davant ca vostra hi ha
bon amor, dos garrovers
m'agradaria ser arbre
ventura em veuries més.
Davant ta finestra hi ha,
bon amor, un margalider
jo no vull cap margalida
que jo et vull a tu primer.
Es vent diu que no m'estimes
bon amor, jo no m'ho crec
es vent xiula, mou els abriers
però d'amor ell no en sap res.
Quina cambra tens més blanca
bon amor, que trista està,
està plena de paraules
que jo no vull escoltar.
Sa lluna ara ja és posta
bon amor, i tu no hi ets
estic cantant tota sola
només m'acompanya es vent...

Lletra i música:
Maria del Mar Bonet

MARIA DEL MAR:

Quan sento les teves cançons em sembla percebre una sentor de terra, de la terra regada de poc, de terra besada per la pluja. Tot el nostre País és present en les teves cançons, en la teva veu i en la teva persona. Em sembla recordar les nostres platges, els nostres camps i les nostres muntanyes; em sembla recordar, en cada tonada teva, els nostres homes, les nostres dones i les nostres esperances. I bé et podria dir:

Fetillera que evokes la terra
amb el beuratge de les teves cançons,
conserva'ns fidel l'amor per al poble
enmig de les ones, els parts o presons.

Penso que no podem separar la teva cançó de tu com a persona. Com en tothom tret pel cristall de la feminitat, de la teva feminitat tan humana, tan dolça i tan pairal... que és realment creador, la persona i l'obra són una mateixa cosa. Per això, en la teva cançó hi ha quelcom d'immensitat, vital, àdhuc dionisiac, però un quelcom dionisiac «Voldria una casa blanca...» Jo també, Maria del Mar, tots la voldriem, i per això tu ets tan nostra.

Has interpretat meravellosament el pensament d'en Lluís Serrahima en la poesia de l'estudiant. El cant, millor dit el crit amb que dius «què volen aquesta gent, que truquen de matinada» em produeix un calfred sempre que el sento. És ben bé el crit de la angoixa, del rebuig i de la voluntat d'ésser i de lluita de tots els homes que malden per un ideal noble. Mentre el continuem sentint, no haurà mort l'esperança per al poble. Cap mort no és inútil en la vida, però hem de treballar perquè cap vida no sigui inútil en la vida.

Després cantes l'amor, tan dolçament, tan apassionadament, tan tu. Tota tu has estat feta per a estimar i per a ser estimada així, si algú em preguntava qui ets, li diria: ets tota amor. I és bonic estimar, Maria del Mar, és bell com la immensitat del mar. Canta sempre amor i treuras l'ombra dels ulls dels homes. Si n'hi hagués més en la terra, no hi haurien guerres, ni classes, ni castes; si n'hi hagués més en la terra, Déu hi hauria plantat la seva tenda.

Finalment cantes una noia que se'n va com una nau blanca enllà de la mar, se'n va portada per la il·lusió, la pura il·lusió que a tots ens llança sempre enllà. Que trist fóra el món sense il·lusió, sense somniar una mica. Tot marxant trobarem l'ignot i el misteri, ens trobarem a nosaltres mateixos, veurem els nostres mateixos ulls i uns altres de més grans, tan grans com el món i l'infinít que ens acompanyen i somriuen.

Adéu, Maria del Mar. Que les teves cançons ens acompanyin i somriuin sempre.
Ben teu,

JORDI LLIMONA

QUE VOLEN
AQUESTA GENT?

MARIA DEL MAR BONET

EL MAJORAL
ME N'ANIRÉ DE CASA
CANÇÓ DEL BON AMOR

6067-UC

